



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Theses Theologicæ Apologeticæ Et Miscellanæ,  
Adversvs Doctrinam Cornelii Iansenii Propvgnatam Ab  
Eivs Patronis Svb Prætextv Qverimonix Typographi  
Lovaniensis**

**Derkennis, Ignatius**

**Antverpiæ, 1641**


I. Devm Velle Omnes Homines Salvos Fieri.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73743)



## I. DEVM VELLE OMNES HOMINES SALVOS FIERI.

rrorem esse, imò Massiliensium basim, eam Recentiorum sententiam, qui exponunt illud 1. ad Timoth. 2.

Vult omnes homines saluos fieri, de voluntate saluandi omnes, quantum in ipso est, asserit Iansenius tom. 1. lib. 8. c. 15. Hac in parte Iansenium propugnant eius patrum: Non ignorari, aiunt, à nobis, longè aliter illud Apostoli accipi ab Augustino. & constanter nostram ab eo reuici interpretationem, que fuit Massiliensium. Vnicus in id sufficit locus Augustini ex epist. 107. A Iansenio etiam sacere audent Prosperum epist. ad Ruffinum, quoniam & Fulgentium. pag. 37. Querit.

RESP. Quà voluntate Deus velit omnes saluos fieri, id vnanimi cōsensu Patres deducunt ex eo, quod subiungit Apostolus: Vnus enim omnium Deus, vnus mediator, qui dedit semetipsum redemptionem pro omnibus. Vt ergo omnium, sine exceptione, est Deus, est mediator, est redemptor; ita omnium vult salutem. Voluntas enim mediocritas, per se arguit voluntatem finis. Veteribus ea in parte consentit Augustinus, qui non modò ingeminat Christum omnium Saluatorem, & pro omnibus mortuum, quia omnes mortui; sed solenne illud Patrum Græcorum, atque ex Latinis, Cypriani, Ambrosij &c. *Mysticus ille sol iustitia, omnibus ortus est, omnibus venit, sic admittit, vt omnes indiscriminatim posse Dei præcepta seruare, si modò velint, sæpius inculcet. Cuius rationem reddit, quòd illud lumen illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.*

Vt hic Augustinum veteribus opponere non possis, nisi communibus eorum dictis vim inferre malis, & illi nouitatis notam impuras: quam ne incurreret, veterum Patrum auctoritatem agnoscit, & se per eam tuetur, ac absolute recipit propugnandam lib. 2. contra Iulianum cap. vltimo,

Hic reclamant Ianseniani, & queruntur conturbari etiam verba Augustini, vt Iansenio aliquid valeamus impingere. Augustini sententiam: *Verum est enim omnino omnes homines hoc posse, si velint, vt ἐμφατικῶς dictam, exponimus: omnes omnino posse, si velint: & rectè; iuxta scopum Augustini, & verba. Nam quod Augustinus docuerat lib. 1. contra Manichæos cap. 3. Omnes posse seruare Dei præcepta, si velint, quia illud lumen illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum; confirmat lib. 1. Retract. cap. 10. his verbis: Verum est enim omnino omnes homines hoc posse si velint: quod merito ἐμφατικῶς dictum accipitur: quia voces, omnino omnes, nullo interposito com-*

mate dirimit editio Parisiensis, & Basileensis, & sic sensus reuera requirit; tum quia id sine vlla limitatione concedit Pelagianis, solum addens, voluntatem à Domino debere præparari, tum quia per omnes, non solos eos comprehendit, qui de facto Deo obsequuntur, quorum paulò antè meminerat; sed reliquos etiam non obsequentes. In eundem sensum, ait lib. 2. de peccatorum meritis c. 17. Homines non esse sine peccato in hac vitâ, quia nolunt, et si esse possint, gratiâ adiuuante diuinâ.

Mentem eam, et si non dubiam, Augustini huius fidelissimus Interpres ac Discipulus certior reddit D. Prosper, nisi fortè eos inter se committere malis. Hic igitur lib. 2. de vocat. gent. cap. 19. disertè dicit: *Deus pro omni tempore vult omnes homines saluos fieri, aut generalibus donis, aut etiam peculiaribus.* Hinc & paruulis omnibus, ex communi ea voluntate omnes saluandi, ait, dari generalia ea subsidia salutis, *qualia vnicepsis impensa nationibus, cap. 23. Rein hanc eandem prosequitur circa adultos; cap. 25. & concludit: Deo autem placuit, & hanc (specialem misericordiam) multis tribuere, & illam (generalem) à nemine submouere.* Atque ita probat Deum, velle omnes saluos fieri, vt & cap. 28. iii. fine. Non minus efficax est id quod ait cap. 29. *Preterea super omnes misericordia Dei, à quo, quod & nemini negatur, & nulli debetur, in eis, quod promissum, efficitur.* Vbi vides nemini negari id, quod ad salutem spectat. His sub finem capituli, subdit: *Bonitas Dei consulit semper, & consulit, vt neque vlli pereuntium excusatio suppetat, de abnegato sub lumine veritatis.* Audin, Neque vlli: Subiungit cap. 30. *Vt tribus illis saluberrimis & veracissimis definitionibus sinu innixi, quarum vna profertur æternum & proprium diuinæ esse bonitatis, vt omnes homines saluos fieri velit.* Hanc voluntatem esse omnino generalem, probat cap. 31. ex illo Apost. *Qui est saluator omnium hominum, maxime fidelium.* Postremò sic librum concludit: *Deus, qui omnes vult ad agnitionem veritatis venire, &c. Quis hinc non videat, eam, quam Prosper hausit à magistro suo Augustino, his expressam esse doctrinam? quæ si errorem continet Massiliensium; necesse est vtrumque, cum veteri Ecclesia, lapsum in errorem.*

At Iansenianis contra Recentiores sufficit Augustini Epist. 107. & Prosperi ad Ruffinū, ac Fulgentius; qui communiter Semipelagianos in eo inculant; quòd hi sæpè opponant Deum velle omnes saluos fieri. Verum non



ad verba, (nisi & Apostolum argui velint) sed ad sensum Semipelagianorum, qui reprehenditur, reflectere debuissent Aduersarij. Docebant Semipelagiani gratiam secundum nostra merita dari, secundum demerita negari: & sic in potestate nostra esse, vt consequamur salutem: in quem sensum urgebant verba Apostoli, vt satis indicat August. epist. 107. de quo vide Thesim 3. de Semipelagianis. Hunc sensum, vt erroneum damnat August. probatque gratiam infantibus aliquibus sine merito conferti, sine demerito aliquibus non dari: atque ita exponens Apostolum, quod non nisi Deo volente sal-

uentur, qui salui fiunt, subdit: *Est quædam modo verba Apostolica intelligi possunt. Quibus tantum negat dari efficacem voluntatem omnes saluandi, qualis habetur erga electos innuit autem voluntatem dari committere, quæ illi contraria non est: & Augustinus hanc tantum monet, vt contrarietas vitetur. Eundem scopum respicit Prosper, hic enim habet in exordio epist. citatæ: *Vna est blasphemia, gratiam Dei secundum merita hominum dari. Quam refellit eo modo, quo Augustinus supra, & impiè in eum sensum trahi Apostolum docet. Eodem omnino spectat Fulgentius.**

## II. DE CHRISTO PRO OMNIBVS MORTVO.

**N**egare videri volunt Tridentinum Concilium, aut S. Prosperum repugnare Ianfenio, asserenti Christum pro solis electis mortuum; eo quod Prosper dixerit ad capitula Gallorum cap. 9. cum rectissime dicatur Saluator pro totius mundi redemptione crucifixus... potest tamen dici pro his tantum crucifixus, quibus mors ipsius profuit &c. pag. 14.

Resp. Christus non solum pro electis de facto saluandis crucifixus & mortuus est, sed etiam pro non saluandis: pro illis efficaciter; pro his verè & propriè ex sincero affectu salutis eorum, ad quam obtinendam sufficientia media morte suâ iis promeritus est.

Hoc sensu, & non alio intelligi possunt verba Prosperi: alioqui, vti in his ipsis locis quæ aduersarij allegant, ita & in aliis, quorum Theses meminere, sibi ipse apertè contradiceret: quomodo enim aliter verum esse possit, quod respondet ad 1. obiectionem Vincentianam: *cum rectè omnes dicantur redempti (lytro nempe sanguinis Christi pro omnibus perfoluto) & tamen non omnes à captiuitate sine eruti, redemptionis proprietatis (hoc est efficacia) haud dubiè penes illos est, de quibus princeps mundi missus est foras.*

Quare vnâ cum Tridentino Prosper repugnat Ianfenio, asserenti Christum tantum pro electis mortuum, & dicta Prosperi testimonia frustra allegant eius fauores.

Tridentinum sess. 6. cap. 3. *Est ille pro omnibus mortuus est, non omnes tamen mortis eius beneficium recipiunt; sed hi dumtaxat quibus meritum passionis eius communicatur.* Euidens est his Tridentini verbis comprehendi non saluandos, pro quibus Christus mortuus sit. nam

Omnes qui saluantur mortis Christi beneficium recipiunt:

Aliqui pro quibus mortuus est Christus,

hoc beneficium non recipiunt; ergo Aliqui pro quibus mortuus est Christus, non saluantur.

Hunc syllogismum euenari oportuit aduersariis, vt Tridentinum Ianfenianæ doctrinæ non aduersari ostenderent: sed euenari non potest à Catholico; nam maior propositio certissima est: minor ipsius Tridentini, & consequentia legitima.

Quod ad Prosperum atinet, apud eum prima obiectio Vincentiana est: *quod Dominus noster Iesus Christus non pro omnium hominum salute, & redemptione sit passus.* Hæc Prospero præfatione responsum ad huiusmodi obiectiones est *ineptissima blasphemia prodigiosa mendacium, membrum vnum diaboli in ista subscriptione anathematis reuocanda, perna blasphemio, impia, profana, opinio, denique blasphemia.*

Contradictoria igitur in proprio sensu simpliciter vera est: quod pro omnium salute Christus mortuus sit: at nullo sensu vero potest esse Ianfenio; nam

Nullò vero sensu Christus mortuus est pro eorum salute, qui propter solum originale positiuè reprobatum sunt. quos Deus non vult saluos fieri, quibus sufficientia ad salutem media Christus non est promeritus pro quorum salute non est magis mortuus, aut non magis orauit Patrem, quam pro diaboli, qui in Massa perditionis perpetuò relictus sunt, qui necessariò finaliter peccant.

Atqui iuxta Ianfenium hæc omnia contempunt non saluandis; ergo Nullò vero sensu pro iis Christus mortuus est.

Non iuuat quod magnitudo pretij pro omnibus fuerit sufficiens: nam alioqui fuisset etiam Christus mortuus pro salute diaboli.

Nun